Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

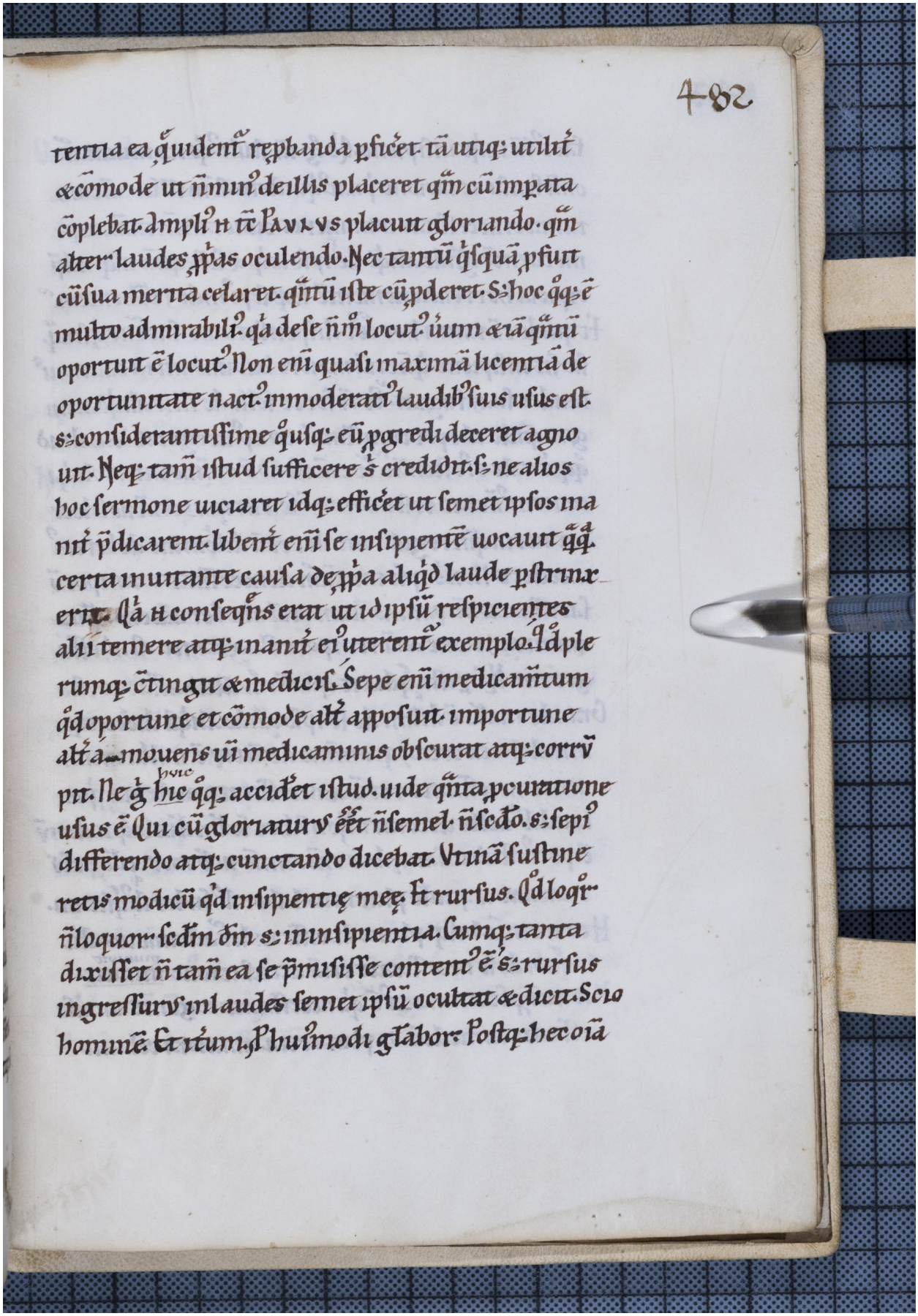

482

tentia ea quidem repbanda pficet tã utiq; utilit
& cõmode ut ñ min de illis placeret qm cũ impata
cõplebat ampli h tẽ PAVLVS placuit gloriando. qm
alter laudes ppas oculendo. Nec tantũ qsquã pfuit
cũ sua merita celaret. qntũ iste cũ pderet. s; hoc qq; ẽ
multo admirabili. qa de se ñ m locut. uum & iã qmũ
oportuit ẽ locut. Non enĩ quasi maximã licentiã de
oportunitate nact. immoderati laudib suis usus est.
s; consideratissime qusq; eũ pgredi deceret agno
uit. Neq; tamẽ istud sufficere s credidit. s; ne alios
hoc sermone uiciaret idq; efficet ut semet ipsos ma
nifestẽ pdicarent. libent enĩ se insipientẽ uocauit qq.
certa inuitante causa de ppa aliqd laude pstrinx
erit. Qa h conseqns erat ut id ipsũ respicientes
alii temere atq; inanit eiuterent exemplo. Qd ple
rumq; ctingit & medicis. Sepe enĩ medicamentum
qd oportune et cõmode alt apposuit. importune
alt a-moueris uĩ medicaminis obscurat atq; corrũ
pit. Ne g hic qq; accidet istud. uide qnta pcuratione
usus ẽ. Qui cũ gloriatur ẽt ñ semel. ñ sed. s; sepi
differendo atq; cunctando dicebat. Vtinã sustine
retis modicũ qd insipientię meę. Et rursus. Qd loqr
ñ loquor sed dm s; in insipientia. Cumq; tanta
dixisset ñ tamẽ ea se pmisisse contentus ẽ s; rursus
ingressus in laudes semet ipsũ ocultat & dicit. Scio
hominẽ. Et itum. P huimodi glabor. Postq; hec oia